

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

88. An Regulares possint dispensare cum fuis subditis quoad interstitia, & vt ordinentur extra tempora? Et an priuilegia Regularium quoad facultatem suscipiendi duplicem Ordinem sacrum eodem die, & ab ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

2. Sed contrariam sententiam probabilem esse existimo. & tutam in praxi; sicut aliqui Episcopi cum nostris obseruauerunt, & ideo illam docet Portel, qui etiam testatur de praxi in *dubis Regul. ver. Ordines sacram. n. 4.* Villalobos in *summ. to. 1. r. 11. difficul. 12. n. 8. & diffi. 13. n. 6.* Io. de la Cruz de *statu Relig. lib. 2. cap. 8. dub. 1.* Homobonus de *exam. Eccl. to. 1. r. 2. c. 1. quæst. 3.* Moneta de *commut. vlt. volunt. cap. 10. num. 188.* Barbosa de *potest. Episcopi, part. 2. alleg. 17. n. 7.* Emanuel Rodriguez in *gg. Regul. to. 3. quæst. 23. art. 5. & tom. 1. quæst. 55. art. 17.* & hoc non solum per priuilegium supradictum, concessum Societati, non obstante illa prohibitione: quia alij Pontifices successores Gregorij concesserunt priuilegia Societatis, nostræ Religionis, & aliis, sine vlla limitatione, vt tenent Doctores citati, sed etiam per priuilegium Clement. VIII. concessum die 23. Nouemb. 1596. Patribus Congregationis S. Ioannis Euangelistæ in Portugallia; quod testatur vidisse Portel in compendio illius Religionis, & per priuilegia Alexandri VI. Eugenij IV. concessa Religionibus D. Hieronymi, & Benedicti; quæ reuocata minimè esse tenet à Concilio Tridentino, & probat ex Rodriguez Vallalobos loco citato; & ideo, vt dixi, possunt Episcopi sine vilo scrupulo ordinare Regulares extra tempora. Vide etiam Layman in *Theol. mor. lib. 5. r. 10. cap. 8. num. 2.*

Sup hoc in Ref. 1. not. præterita à predicto §. & signanter à §. claudam. & infra in Ref. sequi. & in aliis §§. & verities prima not.

ANTON OPERA, Tom. 1. E III

RESOL. LXXXVII.

An Ordines Regularium habentes priuilegium, vt possint ordinare Regulares extra tempora, possint eo vti, vbi Concilium Tridentinum receptum est?
Et an vero pertineat ad Episcopum, vel ad Superiores Regularium dispensare in interstitiis? Ex part. 5. r. 13. & Misc. 1. Ref. 57.

Sup. hoc supra in Ref. 84. §. Claudam. & infra in Ref. 94. lege §. vlt. & Ref. & §. eius not. & in to. 7. r. 1. ex la doctrina Ref. 255. §. vlt. ante medium, à ver. quale est priuilegiu.

§. 1. **N**egatiuam sententiam docet doctus & amabilissimus P. Magister Lezzana in *sum. quæst. Regul. cap. 14. num. 19.* vbi sic ait. Regulares non possunt modo post Concil. Trident. extra tempora ordinari. Ratio est, quia licet de hoc varia fuerint priuilegia Religionibus concessa, vt patet *compend. priuileg. ver. Ordines sacri.* Concilium tamen Tridentinum *sess. 23. cap. 8.* id prohibet fieri, & consonant constitutiones Pij II. & Sixti V. & praxis Ecclesiæ, maxime à quia ipsum Concilium *sess. 25. cap. 22.* præcipit omnia & singula in suis decretis contenta obseruari à Regularibus, non obstantibus quibuscumque priuilegiis, &c. Sic ille. In Tridentino autem sic decernitur. Hæc omnia, & singula in superioribus decretis contenta obseruari sancta Synodus præcipit in omnibus Cœnobiijs, ac Monasteriis, Collegiis, ac Domibus quorumcumque Monachorum, ac Regularium, &c. non obstantibus eorum omnium, ac singulorum priuilegiis sub quibuscumque formulis verborum conceptis, &c.

2. Verum probabilius est, quodd vti possint suo priuilegio, & quod generalis illa derogatio sit applicanda locis Concilij, in quibus derogatur priuilegijs Religiosorum, non verò se extendat ad omnia decreta, quæ etiam sine derogatione priuilegiorum sunt edita, hoc sensu sancta Synodus vult omnia supradicta decreta seruari etiam cum derogatione priuilegiorum, quando ea in aliquo decreto est apposita, quasi illa generalis derogatio sit apposita ad maiorem inculcationem particularium, non verò respiciat ea decreta, in quibus non fuit derogatum priuilegijs. Et ita docet Ioan. Præpositus in *3. part. quæst. vnic. de sac. am. Ordinis, dub. 15. num. 156.* & ideo in *compend. nostrorum priuileg. verb. Dispensatio §. 11.* sic

habetur. Cum licentia & dispensatione admodum S. P. Generalis possunt Noltri suscipere Ordines etiam tribus tamen diebus Dominicis, vel alijs festiuis etiam continuis à quocumque Antistite, non obstante Concil. Trid. decreto. Gregor XIII. Societati. 1575. tembr. 1582. Pontificatus sui anno 11. quodque refert Emanuel Rodriguez in *sua collectione priuilegiorum Bulla 25. sub Greg. XIII & in Bullario Romano etiam refertur, tom. 2. Bulla 77. fol. 460.* que incipit, *Pium, & vile, &c.* sub die 12. Septembris 1582. Pontificatus sui anno 11. quodque refert Emanuel Rodriguez in *sua collectione priuilegiorum Bulla 25. sub Greg. XIII & in Bullario Romano etiam refertur, tom. 2. Bulla 77. fol. 460.* que incipit, *Pium, & vile, &c.* Et licet in hoc priuilegio ad hunc clausula prohibita communicationis, & participationis, nobis non obstant, vt obseruat Peregrinus in *folio*, quin vti possimus dicto priuilegio, vt etiam patet ex priuilegio Greg. XIV. apud dictam compend. in introductione §. 7. & ita docent etiam Doctores quos ego ad duxi in *3. part. r. 11. r. 2. r. 3. r. 4. r. 5. r. 6. r. 7. r. 8. r. 9. r. 10. r. 11. r. 12. r. 13. r. 14. r. 15. r. 16. r. 17. r. 18. r. 19. r. 20. r. 21. r. 22. r. 23. r. 24. r. 25. r. 26. r. 27. r. 28. r. 29. r. 30. r. 31. r. 32. r. 33. r. 34. r. 35. r. 36. r. 37. r. 38. r. 39. r. 40. r. 41. r. 42. r. 43. r. 44. r. 45. r. 46. r. 47. r. 48. r. 49. r. 50. r. 51. r. 52. r. 53. r. 54. r. 55. r. 56. r. 57. r. 58. r. 59. r. 60. r. 61. r. 62. r. 63. r. 64. r. 65. r. 66. r. 67. r. 68. r. 69. r. 70. r. 71. r. 72. r. 73. r. 74. r. 75. r. 76. r. 77. r. 78. r. 79. r. 80. r. 81. r. 82. r. 83. r. 84. r. 85. r. 86. r. 87. r. 88. r. 89. r. 90. r. 91. r. 92. r. 93. r. 94. r. 95. r. 96. r. 97. r. 98. r. 99. r. 100.* tunc nouissime hanc sententiam docet Cælestinus in *compend. Theolog. moral. r. 8. cap. 4. quæst. 4.* quæ incipit, *in contrarium asserat Lezzana vbi supra, vnde patet res ex Noltris vigore supradictorum priuilegiorum fuerunt à multis Episcopis ad Ordines extra tempora admissi, & in casu contingenti vltra prædictam resolutionem, ne deseras videre supradictam r. 31. part. 3. tract. 4.*

An vero pertineat ad Superiores Regularium dispensare in interstitiis, diximus in *5. part. 2. r. 32. & in 4. part. tract. 4. resol. 209.* Nunc vero ad hunc pro sententia affirmatiua Sanchez in *opusc. tom. 1. lib. 7. cap. 1. dub. 54. num. 8.* & Cælestinum in *compend. Theolog. moral. tract. 8. cap. 4. quæst. 4.* & pro negatiua sententia Lezzanam vbi supra num. 15.

RESOL. LXXXVIII.

An Regulares possint dispensare cum suis subditis quoad interstitia, & vt ordinentur extra tempora?
Et an priuilegia Regularium quoad facultatem suscipiendi duplicem ordinem sacrum eodem die, & ab Episcopis in aliena Diocesi absque licentia proprijs, sunt reuocata à Concilio Tridentino?
Et an quando alicui priuilegium conceditur, vt extra tempora in tribus Dominicis, vel diebus festiuis obseruetur, quin additum fuerit duplicibus, vel Semiduplicibus, intelligi debeant de festis diebus, quæ à clero, & populo sub obligatione præcepti celebrantur?
Et an priuilegia Regularium reuocata à Concilio Tridentino intelligantur etiam reuocata in foro conscientie, ita vt Regulares vti illis non possint? Ex part. 3. tract. 3. & Misc. 3. Ref. 28.

§. 1. **A**libi contra Vaquez, & alios, excommunicationem sententiam probabiliter docui, quam nouissime tamen tamen quam probabilem etiam admittit P. Caltra Palaus. Non ex meo principio, sed ex alia ratione, idè apponam hic eius verba, quæ nimis grata Regularibus, & plausibilia erunt. Sic itaque asserit *tr. 27. disp. vnic. puncti. 13. r. 13.* [Satis probabile existimo, quod tradit Rodriguez, libi contrarius, tom. 3. r. 99. Regul. quæst. 23. art. 5. Villalobos tract. 11. de ordine, diffi. 12. in fine, & diffi. 13. num. 6. nempe, Prælatos Religionum vti possit facultatibus in hac parte ante Tridentinum concessis, neque per Tridentinam esse derogatas. Etenim, Alexander VI. concessit, quod prior Generalis Ordinis S. Hieronymi, & singuli Priores eiusdem Ordinis presentes, & futuri possent eligere quemcumque Episcopum Catholicum cum, communionem Sedis Apolliticæ habentem, qui

quarto, & §. Aliter quin- to, & lege infra in hoc §. Loc. Coci- lii, & ver- De facultate au- tem, & vide supra ex Ref. 28. §. vlt. fig- nantur. in li- ne.

qui personas singulorum Monasteriorum huiusmodi ad id idoneas, ad omnes etiam sacros & Presbyteratus Ordines, etiam extra tempora à Iure statuta, tribus diebus Dominicis, siue festiuis duplicibus successiue promouere possit, Diocesanorum licentia super hoc requisita. Sic refertur in Compend. Mendicant. tit. Ordines sacri, §. fin. Item, Eugenius IV. concessit, vt singuli Monachi presentes, & futuri S. Benedicti ad id idonei, quos Prior sui Monasterij ad hoc elegerit, siue nominauerit, semel duntaxat anno quolibet, omnes etiam sacros Ordines, vna, & eadem die, etiam extra tempora à Iure statuta, à quibusvis Catholicis Antistitibus gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentibus (cuiusvis super hoc licentia minime requisita) suscipere, distig; Antistites eisdem Monachis Ordines huiusmodi conferre possint. Sic habetur in dicto Compendio Mendicantium, tit. Ordines Sacri §. 8. quibus priuilegijs fruuntur Religiones Mendicantes, & aliz, quæ in priuilegijs Religionum communicant. Hæc ergo priuilegia, quoad facultatem concedendi extra tempora, & dispensandi in interstitijs, affirmât Rodrig. & Villalob. supra, non esse à Concilio derogata; bene tamen quoad facultatem suscipiendi duplicem Ordinem sacrum eodem die, & ad Episcopum in aliena Diocesi absque licentia proprij. Etenim de hac facultate suscipiendi duplicem Ordinem sacrum, eodem die, inquit Concil. Trid. sess. 23. c. 13. de reform. in fine. [Duo Sacri Ordines eodem die, etiam Regularibus, non cõferantur, priuilegijs, ac indultis quibusvis concessis nõ obstantibus.] de facultate autè se promouendi ab alieno Episcopo, inquit Tridentinum cap. 8. [Quòd si quis ab alio, quàm à proprio Episcopo promoueri petat, nullatenus id ei, etiam cuiusvis generalis, aut specialis referipti, vel priuilegij prætextu, etiam statutis temporibus permitatur.] Et sess. de reform. c. 5. ait: [Nulli Episcopo liceat cuiusvis priuilegij prætextu, pontificalia in alterius Diocesi exercere, nisi de Ordinarij expressa licentia,] & in personas eidem Ordinarij subiectas, seu habentes à suo Ordinarij dimissiones, vt bonè explicuit Rodrig. tom. 3. §. 9. Reg. 9. 24. art. 2. Cùm ergo de facultate Religiosis facta concedendi extra tempora, dispensandique in interstitijs, nulla adsit à Concilio derogatio, dicendũ est in suo robore persistere.

2. Neque verum est, per clausulam illam generalem derogatoriam appositam sess. 25. c. 22. de Reg. derogata esse omnia priuilegia Regularibus concessa, aduersa Trid. statutis: nã illa derogatio, vt pote odiosa, nõ ad omnia contenta, & disposita in Trid. sed ad contenta, & disposita in illa Trid. sessione extendi debet: neque est viliũ fundamentum, & ratione cuius debeat extendi ad omnia in Trid. contenta. Nam, si Trid. vellet omnia priuilegia Regulariũ aduersa Trid. Decretis derogare, in vltimo Decret. sess. 25. de reform. prædictam derogationem constitueret: quod tamen nõ præstitit. Igitur nulla alia priuilegia, quàm aduersa Decretis illius sess. 25. illa clausula derogantur; ac proinde priuilegiũ concedendi extra tempora, & dispensandi in interstitijs ab Alex. & Eugen. concessum, firmum persistit. Neque ex eo, quòd Greg. XIII. & Xystus V. confirmauerint Religionum priuilegia, quæ Trid. aduersa non erant, inferatur, derogasse aduersa; sed solum inferatur noluisse ea confirmare, & locum opinionibus relinquere, an essent reuocata. Minus obstat Motus proprius Xysti V. qui, vt superius dictum est, fertur contra male promotos, quia tales censeri non debent promoti ex Sedis Apostolicæ priuilegijs. Item, ille Motus reuocatus est, & ad terminos lris communis redactus. Neque denique obstat prohibitio facta à Gregorio XIII. ne alij Religiosi aliorum ordinum communicationem in dicto priuilegio suscipiendi Ordines extra tempora, & nõn seruatis interstitijs, communicaret: nam hæc prohibitio solum infert, non posse priuilegio vti Religiosos aliorum Ordinum via communicationis; non tamen impedit, quin eò vti possint, si aliunde est illis concessum; vt concessum est ab Alex. VI. & Eugen. IV. Neque prædicta prohibitio tollit, quin alij Pontifices successores eam communicationem facere possint, vt fecit Greg. XIV. sicuti probat Rodrig. tom. 1. §. 9. Reg. 55. art. 17. Adde, esto, per Trid. reuocata essent priuilegia Alex. VI. & Eugenij IV. at Clement. VIII. speciali concessione innouata esse censentur, teste Rodr. dict. tom. 3. §. 9. Reg. 9. 25. art. 5. fine, & Villalob. 17. 11. de Ordin. diff. 12. in fine, & diff. 13. n. 6. & approbat Barbof. in Remiss. Conc. sess. 23. c. 8. Affirmantque Rodrig. & Villalob. non solum in tribus Dominicis, sed etiam in tribus diebus festiuis duplicibus, vel semiduplicibus promoueri Religiosum posse pb concessionem Alex. VI. & declarationem Clement. VIII. Quod credo probabiliter sustineri posse; tamen verius censeam, quòtius alicui priuilegium absolutè conceditur, vt extra tempora in tribus Dominicis, vel diebus festiuis ordinetur, quin additũ fuerit, duplicib. vel semidupl. intelligi debere de festiuis diebus, qui à Clero, & populo sub obligatione præcepti celebrantur: quia, vt dixi, dies hi secundum communem hominum acceptionem festiui nuncupantur, non illi, quos Clerus officio duplici, vel semiduplici honorant. Et hæc omnia docet Palaus vbi supra, quæ quidem secundum eius mentem dicta esse volo, & ideo illa alijs iudicanda relinquo.

3. Qui etiam sciant, hanc sententiã, præter citatos Doctores, docere P. Leand à Murcia in Reg. S. Franc. c. 6. §. 19. n. 1. vbi sic ait: [Quando el Papa confirmado los priuilegios dize: *Dummodo non sint contra Conc. Trid.* no es su mente reuocar todos los priuilegios contrarios al Concilio Trid. en qualquiera manera, sino solamente aquellos, que de tal manera le son cõtrarios, que en proprios terminos, y exprestamente sò reuocados del, como de hecho los reuoca en particulares lugares, porque si en proprio terminos, y directamete no fueren reuocados del Trid. aunque por otro camino se le oppongan, no estan reuocados, y por la misma razon son confirmados del Papa, aunque en la cõfirmacion ponga la dicha clausula. Esta cõclusion es de Manuel Rodrig. en el tom. 1. §. 8. art. 6. el qual dize, que assi fue respõdido de los Doctores de la Vniuersidad de Salamãca, consultados en este caso; y pone este exemplo Rodrig. ordenarse extra tempora, es contra el Trid. en la sess. 23. en el c. 8. però con todo esso, porque el Cõcilio nõ reuoca los priuilegios, que los Regulares tienen en cõtrario, los dichos priuilegios quedã enteros, y en su fuerza; y vigor, aunque contrarios al Concilio, porque alli en quãto à esto no estan derogados, però porque el mismo Tridentino, en la misma sess. en el cap. 12. exprestamente derogat los priuilegios de los Regulares, por los quales podian recibir Ordenes sacros antes de la edad, que alli señale el Concilio, por esta causa estos priuilegios alli derogados, en quãto à la anticipaciõ de la edad, nõ son licitos à los Regulares; y assi se han de entender los demas priuilegios contrarios el Concilio Tridentino; y la dicha clausula: *Dummodo non sint contraria Cõcilio*, se ha de explicar, añ diendole, & nõ sint ab ipso reuocata, secus si sint reuocata. Ita illo, qui postea diligenter enumerat omnia priuilegia à Tridentino Regularibus reuocata; & postea inquit, an dicta priuilegia reuocata à Cõcilio, intelligentur reuocata etiam in foro conscientie, ita vt Regulares vti illis non possint: & cum Rodriguez, Henriquez, Sorbo, & alijs, negatiuam sententiã probabilè putat.

Sup. his seqq. priuilegijs infra in §. vlt. Ref. 24. & in alijs quibus Ref. eius not. & supra in Ref. 84. §. Claustrum.

Sup. hoc infra in Ref. 98. Sed his ad medium à veris. Rogabis, sed lege eam per totam, & §. eius prime not. & supra in Ref. 84. §. Sed an.

Sup. hoc in tom. 7. tit. 1. Ref. 126. & lege §. eius prime not. & si p̄ certian sc̄cunda.

rat: sed contrarium communiter docent Doctores. Vide Portel. in dub. Regular. verb. Privileg. cessatio per non usum, n. 64. & alios. Nota tamen, quod post hæc scripta inveni Peyrinum de Pralato, q. 3. c. 7. num. 11. docere, dictum privilegium concessum à Gregorio XIII. Societati Iesv, fuisse postea derogatum à Sixto V. vnde hodie neque Patres Societatis posse uti dicto privilegio; sed de ipsis, & de omnibus aliis Regularibus contrarium docet, me citato, Grauantus in addit. Man. Episcop. verb. Ordo in genere, num. 8. Et ego scio in societate dictum privilegium hodie extare in vitridi observantia, & in nostra sententia hodie illo uti possunt alij regulares.

RESOL. LXXXIX.

An dispensatio interstitiorum pertineat ad Episcopum, etiam respectu Religiosorum? Et advertitur, quod iuxta Bullam Greg. XIII. generales Societatis Iesv possunt & ab illis delegatis, dispensare cum suis subditis in interstitiis. Et notatur suspicientes Ordines non servatis interstitiis nullam incurrere censuram, vel irregularitatem. Ex p. 3. tr. 2. Ref. 32.

Sup. conten- to in hoc §. 1. & seq. inf. in Ref. 90 §. 7. & 2. & in Refol. 92. §. Nota etiam, per tot. & supra in Ref. 87. §. vlt. & in Ref. 88.

§. 1. **A**ffirmativè respondet Bonacina de sacram. diffin. 8. quest. vnic. par. 6. n. 34. qui citat Riccium, Barbosam, & Quarantam, idem etiam docet Ledesma in sum. tom. 1. de sacramen. Ordin. cap. 8. concl. 11. in fine. 2. Sed non desunt Doctores contrariam sententiam docentes ex Bulla Gregor. XIII. concessa Societati Iesv. Et ita docet Villalobos in sum. tom. 1. tr. 11. diff. 22. n. 8. & Ioannes de la Cruz in directi. conscient. p. 2. de sacram. Ord. dub. 5. concl. 2. vbi sic ait: Iuxta Bullam Gregor. XIII. pro Societate Generales Ordinum, & ab istis delegati possunt cum suis subditis dispensare in interstitiis. Et hanc sententiam etiam probabilem vocat Ledesma vbi supra. 3. Notandum est etiã hîc contra Henriquez lib. 6. c. 10. n. 3. in gloss. lit. Q. suscipientes Ordines non servatis interstitiis, nullam incurrere censuram, vel irregularitatem, quia nulla talis censura in iure invenitur expressa, & ita docent Riccius in collect. decis. p. 3. collect. 176. Zerola in praxi p. 2. verb. Ordo n. 8. Villalobos in sum. tom. 1. tr. 11. diff. 12. n. 2. & alij.

Sup. hoc inf. in Ref. 92. §. vlt. & in to. 5. tr. 3. Ref. 45.

RESOL. XC.

An pro Episcopis in dispensatione interstitiorum cum Regularibus sufficiat sola attestatio Superiorum? Et an Regulares possint ordinari non servatis temporum interstitiis? Et an ex privilegio Clem. VIII. concesso Patribus Congregationis S. Iohannis Evangelista in Portugallia, possint Regulares ordinari extra tempora, & per quemcumque Episcopum tribus Dominicis, vel Festis continuis, vel interpolatis, non servatis interstitiis à Concilio Tridentino designatis? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 112.

Sup. conten- to in hoc, & seq. §. in Ref. præterita, §. 1. & 2. & inf. in Ref. 92. §. Nota etiam, per totum, & pro parte supra in Ref. 87. §. vlt. & in Ref. 88.

§. 1. **A**ffirmativè respondeo, & sic declarat sacra Cardinalium Congregatio sub his verbis: Non posse dispensare super interstitiis Regularium ordinandorum, sed id pertinet ad Episcopum ordinantem, qui tamen quoad causam dispensationis iudicium suum formare debet ex attestazione Superiorum Regularium, & hanc declarationem Cardinalium invenies apud Peyrinum in princl. Minim. tom. 1. constit. 2. Sixti IV. §. 11. n. 35.

2. Non desinam tamen hîc adnotare, quod Villalobos in sum. tom. 1. tract. 11. diff. 12. num. 8. refert quoddam privilegium cõcessum Societati Iesv, cuius etiam meminit Emanuel Rodriguez in op. de Reg. tom. 2. q. 13. art. 5. nempe ut possint Religiosi promoveri ad sacros Ordines, etiam Presbyteratus, absque vlla functione in ipsis Ordinibus, aut observatione interstitiorum. Quo privilegio frui possunt alie Religionis communicantes, non obstante prohibitione communicationis huius gratiã expressè facta à Gregor. XIII. in dicta constit. ut probat Emanuel Rodriguez, art. 6. circa fin. quem sequitur novissimè Hieronymus Rodrig. in comp. 99. Regul. ref. 106. n. 20. & licet Villalobos vbi supra, sentiat debere in hoc Religiosos se conformare consuetudini propter constitutiones Pontificum contra malè promotos, quod tenent, & consultius videtur, licitum tamen & tutum esse ait Hieronymus Rodrig. vbi supra, ut dicto privilegio, quod nõ est reuocatum, sed potius confirmatum, ut latè probat Emanuel Rodrig. loco citato.

3. Adde quod Laurentius Portel in dub. Regular. verb. Ordines sacri, num. 4. refertur se vidisse in Compendio Religionis Patrum Congregationis S. Iohannis Evangelista in Portugallia privilegium Clementis VIII. concessum dictis Patribus die 23. Novembris 1596. ut possint ordinari extra tempora, & per quemcumque Episcopum tribus Dominicis, vel festis continuis, vel interpolatis, non servatis interstitiis à Concilio Tridentino designatis, quare Portel loco citato, est amplissima, & magna concessio pro hac materia, & ideo illam mente tenent Regulares, & Domini Episcopi.

RESOL. XCI.

An constitutio Pij II. circa susceptionem Ordinum extra tempora, vel sine aïmfortis, & licentis necessariis, comprehendat Regulares? Ex pat. 8. tract. 7. de Misc. Ref. 59.

§. 1. **N**on incurrere Regulares in penas dictæ Bullæ, putat novissimè Santorus in comm. sup. pag. ad constit. Minor. cap. 2. stat. 57. concl. 3. vbi sic ait: Probabilis est sententia, quod in Extrauag. Pij II. non includantur Regulares, contra quod senserunt Miranda cit. art. 6. concl. vnic. Barbosa de potest. Episcop. alij. de vlt. num. 14. Rodrig. tom. 3. q. 24. art. 8. Rodrig. altera. res. 106. n. 10. Marchinus in alt. 3. part. 5. num. 6. Quaranta verb. Ordo pag. 376. §. quibus sic specialiter, qui citat Mandosium, dicitque esse rem indubitam, Portel verb. Ordines sacri, n. 13. Ratio est; quia in ead. fit mentio de Regularibus, & in odiosis nomine Clerici non veniunt Monachi, vel Regulares, ut latè idem Miranda in oppositum adducit.

2. Nec eorum responsio pervincit, quod etiam Regulares sunt Clerici, & materia Ordinum est communis; quia si hoc valeret, in multis comprehenduntur Regulares, in quibus ex alio principio non comprehenduntur. Nec etiam valet aliorum responsio, quod Sixtus V. confirmando Bullam Pij II. illam expressè ad Regulares extendit, quia, ut dictum est, fuit reuocata in omnibus, & redacta ad terminos iuris, & Bullæ Pij II. in quibus non fit mentio de Regularibus, & ita cessavit extensio, sicuti & censuræ, vnde Clem. VIII. illam reuocans ait, supra dictas litteras ad terminos factorum Canonum, & constitutionis reu. mem. Pij Pap. II. & ad dispositionem decretorum S. Concilij Trident. restringimus, & reducimus. Nec non censuras, & penas in istdem Sixti licentia contra quoscumque, & abolemus. Hæc ultique

Sup. to in lat. 3. tr. 101. 1. leg. Sup. to in R. leg. Sup. supra 89. c. 11. anno